

عنوان مقاله: مروری بر پروتکل MPLS

گروه مطالعاتی: IP

گروه کاری: MPLS

ارائه دهنده: علی رستمی

تاریخ ارائه: ۸۳/۱۱/۲۰

سرپرست گروه کاری: احمد آقامیرزائی

اصلاح کننده: علی رستمی

تاریخ اصلاح: ۸۳/۱۲/۲۵

مرجع: اینترنت

بسمه تعالی

مروری بر پروتکل

MPLS

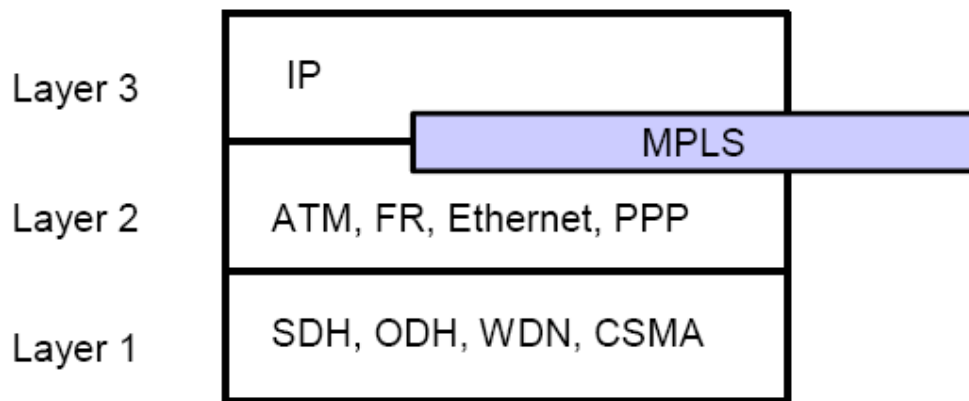
(Multi Protocol Lable Switching)

فهرست

صفحه	عنوان
۳.....	مقدمه.....
۴.....	۱- ایده اصلی MPLS.....
۵.....	۲- مزایای MPLS.....
۶.....	۳- نحوه کد گذاری سرفصل MPLS.....
۷.....	۴- ساختار سرفصل بسته های MPLS.....
۷.....	۵- اهداف طراحی MPLS توسط طراحان.....
۹.....	۶- تکنولوژی MPLS.....
۱۱.....	۷- اساس کار MPLS.....
۱۲.....	۷-۱- پشته برچسب.....
۱۴.....	۷-۲- جابجایی برچسب.....
۱۵.....	۷-۳- مسیر سوئیچ برچسب (LSP).....
۱۶.....	۷-۴- کنترل LSP.....
۱۷.....	۷-۵- مجتمع سازی ترافیک.....
۱۷.....	۷-۶- انتخاب مسیر.....
۱۸.....	۷-۷- زمان زندگی (TTL).....
۱۹.....	۷-۸- استفاده از سوئیچ های ATM به عنوان LSR.....
۲۰.....	۷-۹- ادغام برچسب.....
۲۱.....	۷-۱۰- تونل.....
۲۱.....	۸- پروتکل های توزیع برچسب در MPLS.....
۲۱.....	ضمیمه شماره یک (تعاریف).....
۲۴.....	ضمیمه شماره دو (مخفف کلمات).....

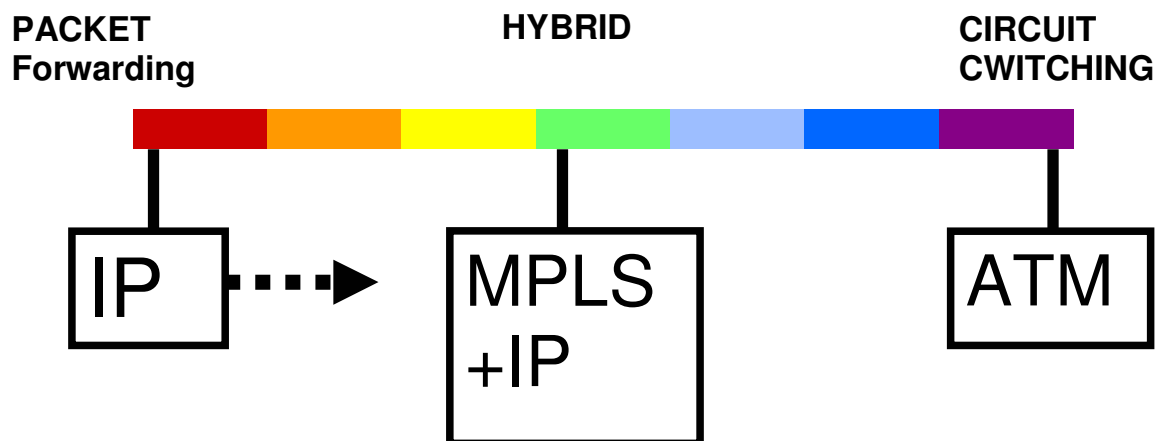
مقدمه:

تکنولوژی MPLS از دستاوردهای مهمی است که در سالهای اخیر بسیار مورد توجه قرار گرفته و به یکی از استانداردهای مهم IP تبدیل شده و به جرات می توان گفت فناوری MPLS که توسط گروه مطالعاتی IETF ارائه و توسعه یافته است، از آخرین تحولات در سوئیچینگ چند لایه می باشد. معماری این فناوری مبتنی بر Label Switching بوده و مابین لایه های دوم و سوم قرار دارد و بصورت عامیانه میتوان اینگونه بیان نمود که MPLS تکنولوژی لایه ۲/۵ مباشد! در شکل شماره ۱ جایگاه این پروتکل مشخص گردیده است.

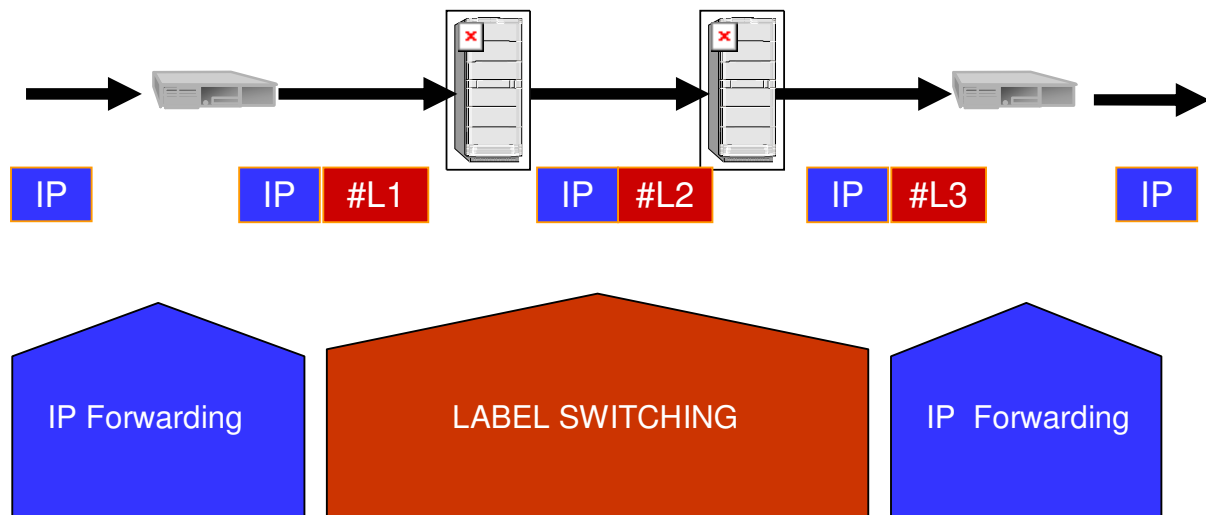
شکل شماره ۱

شبکه های مبتنی بر MPLS به عنوان شبکه های ترانزیت شناخته شده و از یک مدل هایبرید که شامل مزیت های Packet forwarding و Circuit Switching می باشد در سیستم خود بهره میبرند.

۱- ایده اصلی MPLS

ایده اصلی MPLS تسريع در عمل Data forwarding و دستيابی به قابليتهای مهندسی ترافیک و کیفیت خدمات (QoS) از طريق به کارگیری مفهوم برچسب مستقل از محتویات سرایند IP میباشد که این عملیات روترها را از پردازش تکراری سرایندهای مذکور معاف میکند. بدین ترتیب Routing در لبه شبکه انجام شده و عملیات Forwarding در درون شبکه انجام و تکرار میگردد، لذا استقلال سرایندها از IP و استاندارد بودن MPLS زمینه ساز استفاده روز افزون از این پروتکل را فراهم آورده است. در شکل شماره ۲ نحوه انجام عملیات IP Forwarding و Label Switching نشان داده شده است.

شکل شماره ۲

در MPLS که از مدل راندن کنترلي برای تخصیص و توزیع برچسب استفاده می نماید، مسیره‌های ارسال اطلاعات (LSP) ذاتا يك طرفه می باشد و برای ارسال ترافیک های دو طرفه باید دو LSP مختلف بین مبدا و مقصد ایجاد گردد.

MPLS از مسیریابی استاندارد IP و همچنین از الگوریتم جابجایی برچسب، برای هدایت بسته ها استفاده می نماید. یکی از ویژگی های بارز MPLS آن است که متکی به پروتکل مشخصی در لایه پیوند داده نمی باشد بلکه بر روی هر فناوری لایه دومی قابل نصب می باشد.

چنانچه پروتکل لایه دوم دارای فیلد برچسب باشد (مانند فیلدهای VPI/VCI در ATM و DLCI در Frame Relay) از همان فیلد برای تخصیص فیلد برچسب MPLS استفاده می شود و در غیراینصورت از قسمتی از ناحیه سرفصل بسته های

MPLS که بین سرفصل های لایه دوم و لایه IP قرار دارد به عنوان فیلد برچسب استفاده می شود که به آن سرفصل Shim می گویند. در شکل شماره ۳، نحوه کد گذاری سرفصل MPLS نشان داده شده است.

نام برچسب ها در پروتکل های مختلف به شرح ذیل میباشد

❖ VPI/VCI در ATM که توسط سلول ها منتقل میشود.

❖ DLCI در Frame-Relay

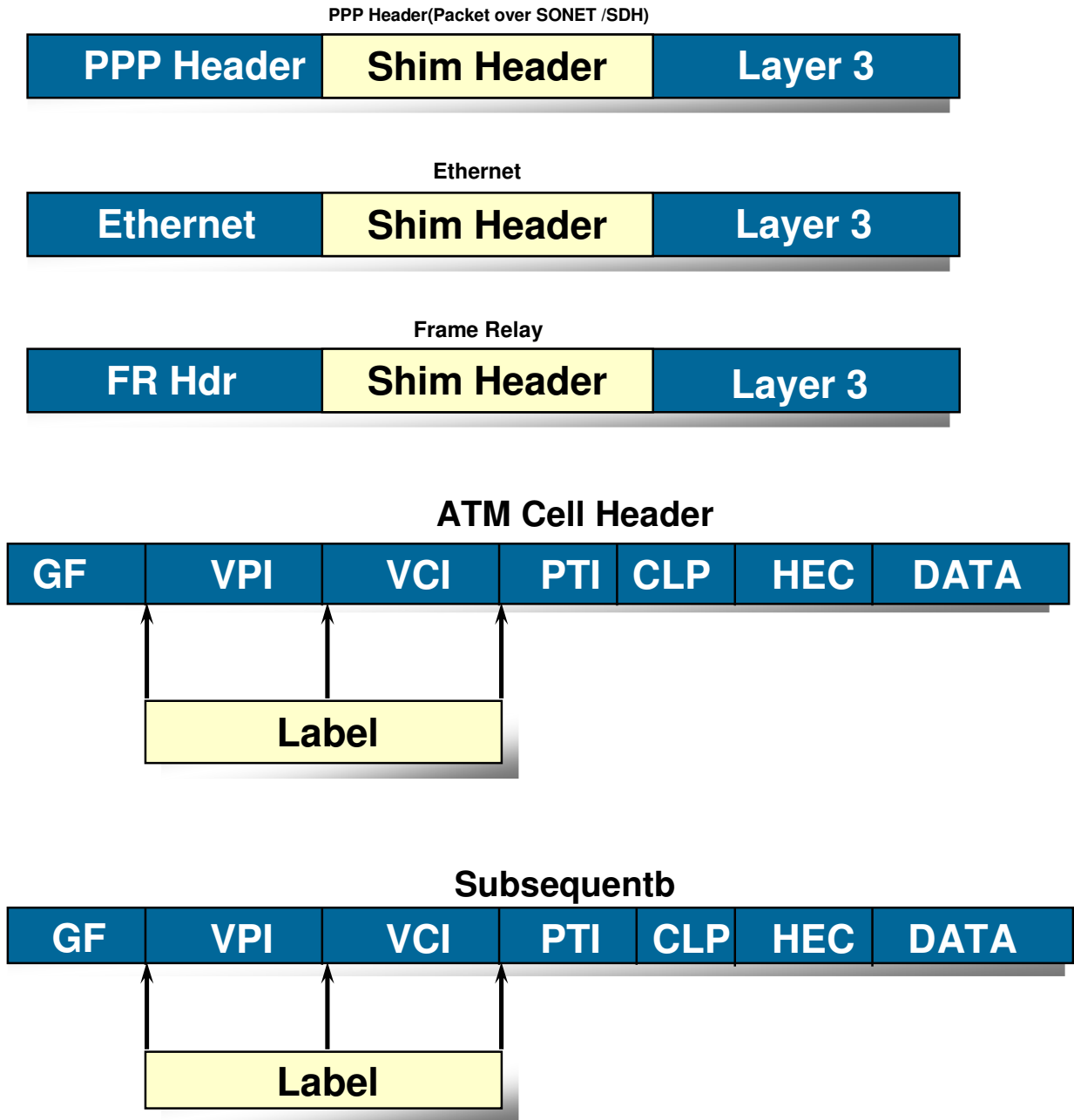
❖ TimeSlot در TDM

❖ LCN در X.25

۲- مزایای MPLS

- سادگی عملیات Forwarding
- جدایی عملیات Routing و Forwarding
- سادگی تجمیع خصوصیات ATM و IP
- همخوانی داشتن با کلیه پروتکل های لایه ۲ و لایه ۳
- تبدیل نمودن آدرسها به برچسب هایی با طول ثابت
- امکان بکارگیری از سرویس های ویژه ای همچون:
 - مهندسی ترافیک Traffic engineering
 - امکان ارسال Voice/video بر روی IP با کم کردن تاخیرات و افزایش QOS
 - VPN
 - QOS

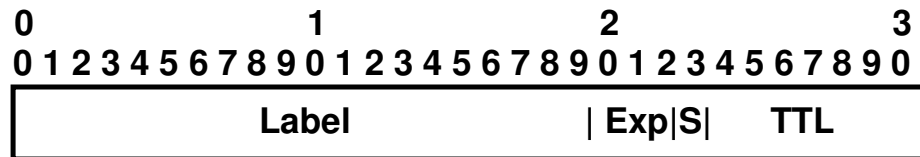
۳- نحوه کد گذاری سرفصل MPLS

شکل شماره ۳

۴- ساختار سرفصل بسته هاي MPLS

همانطور که در شکل زیر دیده مي شود، در سرفصل MPLS فيلدهاي زیر موجود است:

MPLS Lable Format

Exp = experimental =QOS
S = bottom of stack bit

۱- فيلد بر چسب به طول ۲۰ بیت که حاوي مقدار واقعي بر چسب MPLS مي باشد.

۲- فيلد سه بيتي کلاس سرويس، CoS^۱ که به کمک آن مي توان نحوه صف بندي و حذف بسته ها در هنگام عبور از سوئیچ هاي شبکه را مشخص نمود.

۳- فيلد يك بيتي S که نشان دهنده پايان ناحيه پشته برچسب^۲ مي باشد. چنانچه اين بيت يك باشد به معني آن است که برچسب جاري، آخرين برچسب ناحيه پشته برچسب مي باشد. در مورد پشته برچسب در فصل بعد توضيحات بيشتري خواهيم داد.

۴- فيلد هشت بيتي زمان زندگي، (TTL)^۳ که مطابق با فيلد TTL بسته هاي IP عمل مي نمايد.

۵- اهداف طراحی MPLS توسط طراحان

۱- MPLS بايد قادر به پشتيباني هر نوع فناوري لايه دوم باشد و فقط منحصر به ATM و Frame Realy نباشد.

۲- MPLS بايد با پروتکل هاي مختلف مسيريابي سازگار باشد.

۳- در MPLS بايد قابليت مجتمع سازي ترافيك پشتيباني شود. در اينصورت امکان ارسال ترافيك هاي متنوع کاربران از طريق يك مسير واحد فراهم مي آيد.

^۱- Class of Service

^۲- Label Stack

^۳- Time to Live

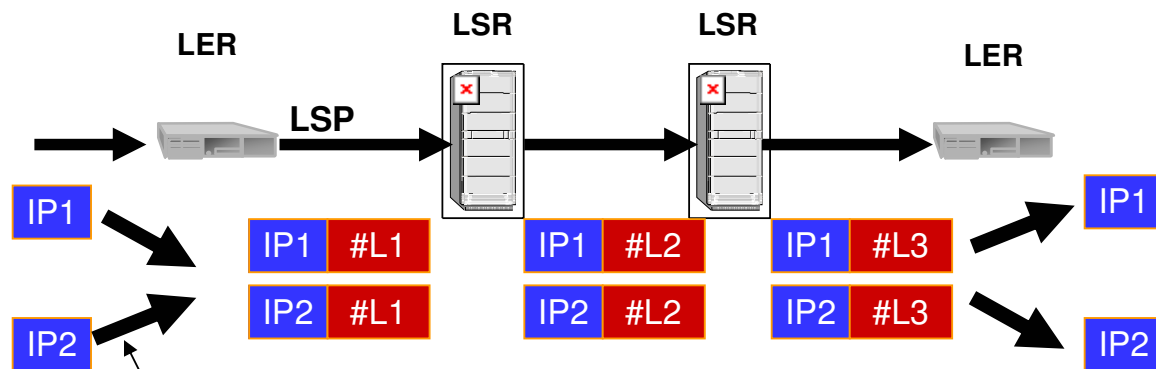
- ۴- MPLS باید قابلیت مسیریابی چند مسیره^۴ را داشته باشد.
 - ۵- سوئیچ های MPLS باید قابلیت برقراری ارتباط و تبادل اطلاعات با سایر سوئیچ های غیر MPLS را داشته باشند.
 - ۶- MPLS باید با مدل سرویس های مجتمع IETF شامل RSVP سازگار باشد.
 - ۷- MPLS باید قابلیت مقیاس پذیری داشته باشد.
 - ۸- MPLS باید امکانات عملیاتی، مدیریتی و نگهداری که در حال حاضر در شبکه های IP وجود دارد را پشتیبانی نماید.
- در قسمتهای بعدی به توصیف دقیقتر فناوری MPLS می پردازیم .

^۴- Multipath Routing

۶- تکنولوژی MPLS

همانطور که در قسمتهای قبل اشاره شد، در شبکه های بدون اتصال (UDP)، هنگامی که بسته های ارسالی از مسیریاب های درون شبکه به سمت مقصد عبور می نمایند، هر مسیریاب براساس اطلاعات موجود در سرفصل بسته ها و با کمک الگوریتم مسیریابی لایه شبکه، بسته ورودی را پردازش نموده و پرش بعدی یا به عبارتی مسیریاب بعدی را که بسته باید به آن ارسال شود، تعیین می نماید. البته اطلاعات موجود در سرفصل بسته ها به مراتب از آنچه که فقط برای مسیریابی لازم است، بیشتر می باشد.

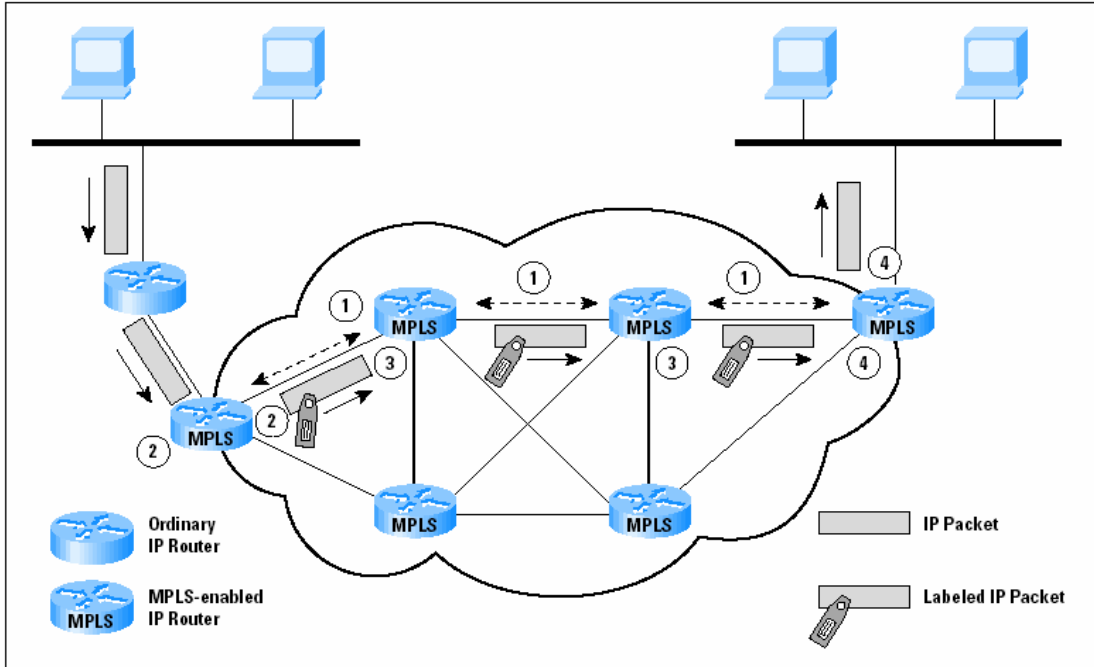
می توان عملیات مسیریابی و تعیین پرش بعدی بسته ها را ترکیبی از دو عملیات مختلف تصور نمود. عملیات اول، دسته بندی بسته های ورودی به یکسری کلاس های معادل هدایت به جلو (FEC) می باشد. دومین عملیات، نگاشت هر FEC به یک پرش بعدی است. طبیعی است که تمامی بسته هایی که به یک FEC یکسان نگاشت می یابند، از یک مسیر واحد عبور کرده تا به مقصد برسند. در الگوریتم های مسیریابی متداول IP، چنانچه دو بسته دارای پیشوند آدرس مقصد یکسان باشند، در این صورت از یک مسیر برای رسیدن به مقصد عبور می نمایند.

تمامی بسته هایی که به یک FEC یکسان نگاشت می یابند، از یک مسیر واحد عبور میکنند

در شبکه های MPLS، با کمک مسیریاب های برچسبی موجود در لبه شبکه (LER)، بسته های ورودی به یک کلاس FEC خاص نگاشت می یابند و سپس هر FEC به یک مقدار عددی ثابت که آن را برچسب می نامیم، نگاشت می یابد. بعد از اینکه بسته های ورودی به شبکه، توسط LER برچسب زده شدند، بسته های برچسب زده وارد شبکه می شوند. مسیریاب های موجود در درون شبکه MPLS که به LSR مشهور می باشند، هیچگونه پردازشی بر روی اطلاعات موجود

در سرفصل لایه سوم بسته ها نمي نمايند بلکه فقط با توجه به مقدار برچسب هر بسته و با کمک جدول هدایت به جلو اقدام به تعيين پرش بعدي بسته مي نمايند. در شکل شماره ۴ چگونگی عملکرد یک شبکه MLPS نشان داده شده است.

شکل شماره ۴

با توجه به این مطالب فوق، در مقایسه با مسیریابی در سطح لایه شبکه که در شبکه های معمولی استفاده می شود، میتوان مزایای ذیل را برای MLPS عنوان نمود .

- ۱- می توان با استفاده از سوئیچ هایی که فقط براساس مقدار يك فيلد خاص، عملیات سوئیچینگ را انجام می دهند (مانند سوئیچ های ATM) عملیات ارسال و هدایت بسته ها را در MPLS، انجام داد.
- ۲- از آنجاییکه هر بسته ورودی به شبکه MPLS، به يك کلاس FEC خاص نگاشت می یابد، بنابراین مسیریاب های موجود در لبه شبکه می توانند از هر گونه اطلاعات موجود در مورد بسته های ورودی برای تعیین و تخصیص کلاس FEC یکسان استفاده نمایند.
- ۳- چنانچه يك بسته ورودی واحد را از طریق دو مسیریاب متفاوت وارد شبکه MPLS نمایم، در اینصورت برچسبی را که دو مسیریاب به بسته ورودی تخصیص می دهند متفاوت با یکدیگر خواهد بود که این مطلب در پروتکل های متداول مسیریابی لایه سوم مشاهده نمی شود .

۴- هر قدر عملیات تخصیص و نگاشت کلاس های FEC به بسته های ورودی پیچیده باشد، هیچگونه تاثیری بر روی عملکرد مسیریاب های درون شبکه نمی گذارد.

۵- مسیریاب های متداول موجود، با دریافت هر بسته ورودی به پردازش اطلاعات موجود در سرفصل آن می پردازند. البته این کار فقط برای تعیین پرش بعدی نمی باشد بلکه از آن برای استخراج سایر اطلاعات مورد نیاز نظیر اولویت و کلاس سرویس بسته استفاده می شود. همانطور که قبلاً نیز اشاره شد، در MPLS میتوان اطلاعات اولویت و کلاس سرویس بسته ها را در برچسب بسته قرار داد .

۷- اساس کار MPLS

همانطور که گفتیم، در MPLS برچسب الحاقی به هر بسته نشان دهنده کلاس FEC است که بسته به آن تعلق دارد. فرض کنید که R1 و R2 دو LSR داخلی شبکه باشند. بعد از مذاکره و توافق اولیه بین R1 و R2، فرض کنید که R1 تمام بسته هایی را که به کلاس FEC F نگاشت یافته است را با برچسب L به R2 ارسال می دارد. در اینصورت برچسب L برای مسیریاب های R1 و R2 به ترتیب برچسب خروجی^۵ و برچسب ورودی^۶ نامیده می شود. البته توجه باید نمود که برچسب L ارزش محلی دارد و فقط نشان دهنده بسته های متعلق به کلاس FEC F ارسالی بین R1 و R2 می باشد. به عبارت دیگر اگر در جایی دیگر از شبکه از برچسب L استفاده شود، دیگر الزاماً بسته های ارسالی به کلاس FEC F تعلق ندارند.

با توجه به اینکه ترافیک کاربر از R1 به سمت R2 ارسال می شود، اصطلاحاً به مسیریاب R1 و R2 به ترتیب مسیریاب های Upstream و Downstream گفته می شود. وظیفه عملیات تخصیص برچسب در MPLS به عهده مسیریاب Downstream می باشد. به عبارت دیگر میتوان گفت که در MPLS عملیات تخصیص برچسب در جهت معکوس و از سمت مسیریاب Downstream به سمت مسیریاب Upstream انجام می شود. با استفاده از پروتکل LDP^۷ هر LSR شبکه اقدام به ارسال اطلاعات مربوط به برچسب های تخصیص یافته به کلاس های مختلف FEC به سایر LSR های شبکه می نماید. اصطلاحاً به دو LSR که اطلاعات تخصیص برچسب را به یکدیگر مبادله می نمایند، هم تایی توزیع برچسب گفته می شود. تاکنون استانداردهای متعددی برای انجام عملیات توزیع برچسب در MPLS

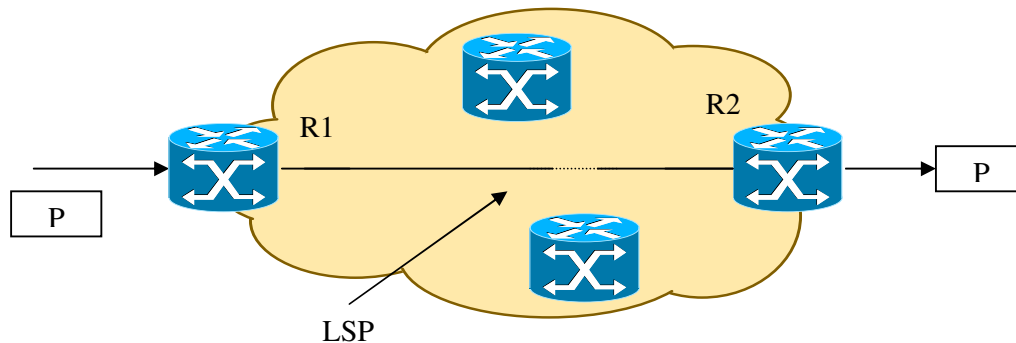
^۵- Outgoing Label

^۶- Incoming Label

^۷- Label Distribution Protocol

ارائه شده است که از بین آنها می توان به استانداردهای LDP، RSVP و CR-LDP^۸ اشاره نمود.

چنانچه يك LSR شبکه از LSR مجاور خود درخواست ارسال لیستی از برچسب های تخصیص یافته به يك کلاس FEC خاص را بنماید، اصطلاحاً گفته می شود که عملیات توزیع برچسب درخواستی Downstream انجام می شود. البته در MLPS امکان ارسال لیست فوق بدون دریافت درخواست LSR مجاور نیز وجود دارد که به این نوع عملیات توزیع برچسب غیردرخواستی Downstream گفته می شود. هر شبکه MPLS معمولاً يك و یا هر دو روش توزیع برچسب فوق را پشتیبانی می نماید.

۷-۱- پشته برچسب

یکی از توانایی های ویژه MPLS قابلیت Lable Stacking میباشد در MPLS، برخی از بسته ها دارای چندین برچسب می باشند که به صورت يك پشته LIFO^۹ مدیریت می شوند. پردازش در چنین Stacking بر روی بالاترین و یا آخرین Lable قرار گرفته در پشته انجام میشود.

Lable Stacking با تخصیص تعدادی از LSP ها به یک LSP ای واحد، برای بخشی از عملیات مسیریابی شبکه ایجاد یک تونل میکنند.

در ابتدای تونل LSR برچسب مشترکی را به پکت های تعدادی از LSP تخصیص میدهد (با انجام عملیات Push). در انتهای تونل نیز یک LSR دیگر لیبل بالای Stack را Pop نموده و در نتیجه لیبل ماقبل آخر به عنوان عنصر بالای Stack ظاهر میگردد. این

۸- Constraint Based Routing-Label Distribution Protocol

۹- Last In First Out

روند به ATM که دارای یک سطح از Stacking بوده شبیه میباشد با این تفاوت که MPLS به طور نامحدود از Stacking پشتیبانی میکند.

Lable Stacking دارای انعطاف پذیری قابل توجهی میباشد. شرکتها و موسسات در سطح گسترده میتوانند شبکه MPLS را در سایتها و مراکز خود راه اندازی کرده و در هر سایت چندین LSP را ایجاد نمایند. بدین ترتیب قادرند تا از Lable Stacking جهت متمرکز نمودن جریانهای ترافیکی قبل از اینکه به دست access provider ها برسد استفاده نماید. access provider نیز میتواند ترافیک چندین مجموعه را قبل از تحویل به ISP های بزرگ متمرکز کرده و ISP ها که تعداد زیادی LSP را به تعداد کمی از تونلهای بین نقاط شبکه کاهش دهند. تونلهای کمتر به معنی داشتن جداول انتقالی کمتر بوده که تسهیلات زیادی را برای فراهم کنندگان سرویسهای مرکزی شبکه ایجاد میکند.

چنانچه پشته برچسب ورودی خالی باشد (اصطلاحاً گفته می شود که عمق پشته صفر است)، در این صورت بسته دارای برچسب نمی باشد. در یک پشته برچسب به عمق x ، پایین ترین و بالاترین برچسب به ترتیب برچسب سطح ۱ و سطح x نامیده می شوند.

هنگام ورود یک بسته به سوئیچ های LSR، واحدی به نام NHLFE^{۱۰} وظیفه هدایت بسته ورودی به سمت سوئیچ بعدی را به عهده دارد. در NHLFE اطلاعات زیر موجود است:

۱- پرش بعدی بسته.

۲- عملیاتی که باید بر پشته برچسب انجام شود. این عملیات یکی از موارد زیر است:

الف- جایگزینی بالاترین برچسب پشته با یک برچسب جدید.

ب- انجام عملیات استخراج^{۱۱}، بر روی پشته برچسب.

ج- جایگزینی بالاترین برچسب پشته با یک برچسب جدید و سپس انجام

عملیات قراردادن^{۱۲} یک یا چند برچسب جدید در پشته برچسب.

۳- نحوه عملیات محصورسازی^{۱۳} لایه دوم که در هنگام ارسال بسته استفاده

می شود.

۴- نحوه کد کردن پشته برچسب در هنگام ارسال بسته.

۱۰- Next Hope Label Forwarding Entry

۱۱- Pop

۱۲- Push

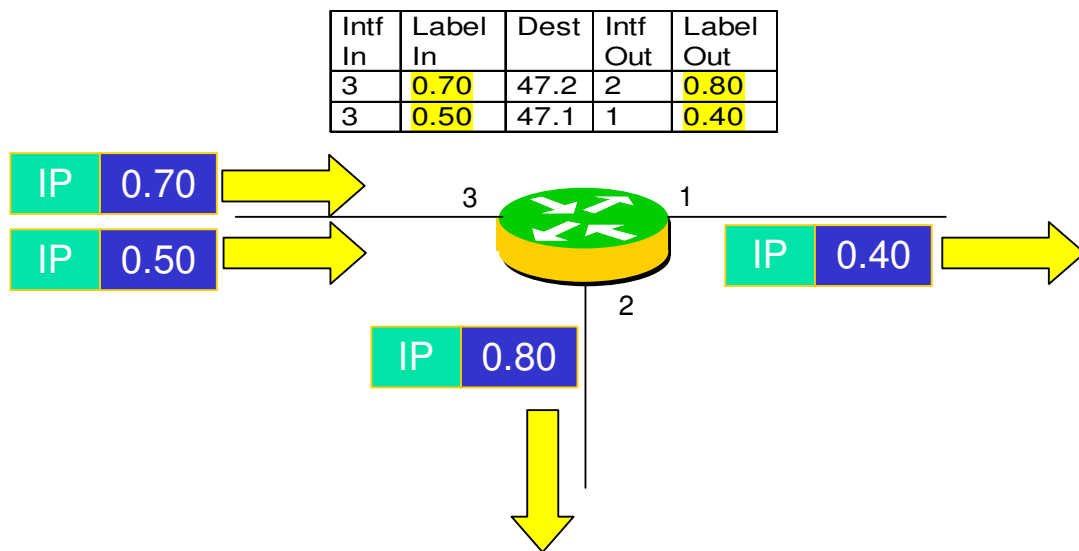
۱۳- Encapsulation

۵- هر گونه اطلاعات لازم ديگر كه براي مرتب سازي و هدايت بسته ها لازم است.

چنانچه يك LSR شبكه متوجه شود كه پرش بعدي بسته ورودي، خودش مي باشد، در اينصورت عمليات استخراج را بر روي پشته بسته جاري انجام مي دهد. هر برچسب بسته ورودي، بوسيله عمليات نگاشت برچسب ورودي (ILM)^{۱۴} به مجموعه اي از NHLFE ها نگاشت مي يابد و همچنين توسط عمليات مشابهي به نام FTN^{۱۵} هر FEC ورودي به مجموعه اي از NHLFE ها نگاشت مي يابد. هنگامي كه بسته ورودي فاقد برچسب باشد، عمليات FTN بر روي آن اعمال شده و توسط اين عمليات به بسته ورودي برچسب خاصي تخصيص داده مي شود و بوسيله آن بسته ورودي هدايت مي گردد.

۷-۲- جابجايي برچسب^{۱۶}

هر LSR شبكه، از روال هاي جابجايي برچسب در MPLS، براي هدايت بسته ها به سمت مقصد نهايي استفاده مي نمايد. بدین منظور، ابتدا بالاترين برچسب موجود در پشته برچسب بسته مورد پردازش قرار مي گيرد. توسط عمليات ILM برچسب فوق به NHLFE نگاشت مي يابد. با كمك اطلاعات موجود در NHLFE، پرش بعدي بسته و همچنين نوع عملياتي كه بايد بر روي پشته برچسب انجام شود، تعيين مي شود.

۱۴- Incoming Label Map

۱۵- FEC to NHLFE

۱۶- Label Swapping

چنانچه بسته ورودی به LSR فاقد برچسب باشد، در اینصورت با پردازش بر روی فیلدهای موجود در سر فصل لایه شبکه، کلاس FEC بسته استخراج می شود و سپس با استفاده از FTN کلاس FEC بسته ورودی به یک NHLFE خاص نگاشت می یابد. با استخراج NHLFE میتوان پرش بعدی بسته و همچنین نوع عملیات اعمالی بر روی بسته را تعیین نمود.

۳-۷- مسیر سوئیچ برچسب (LSP)

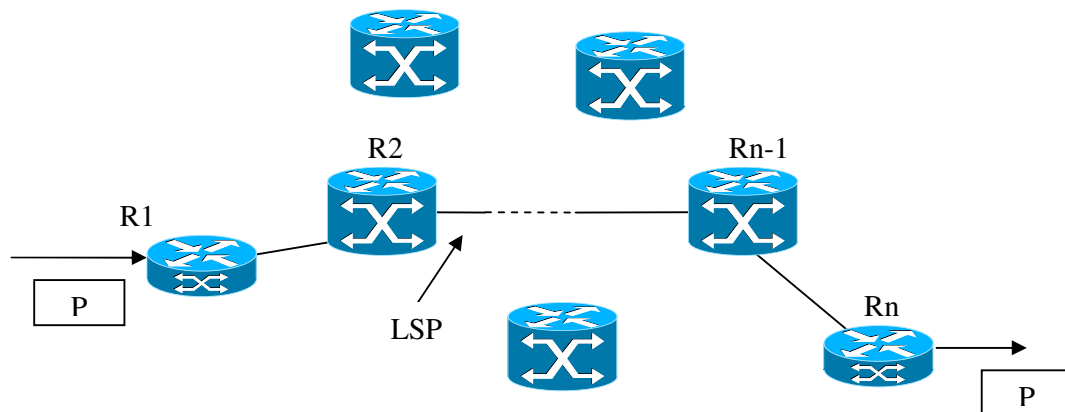
مطابق با شکل ۵ یک LSP سطح m برای بسته ورودی P ، مجموعه ای از مسیرهای $\langle R_1, R_2, \dots, R_n \rangle$ می باشد که دارای خواص زیر است:

۱- مسیر R_1 که مسیرهای ورودی است، در بسته ورودی P ، یک بسته برچسب قرار می دهد.

۲- هنگامی که بسته ورودی P توسط مسیرهای R_i $1 < i < n$ داخل مسیر هدایت می شود، عمق بسته برچسب بسته ورودی همچنان m می باشد. به عبارت دیگر در هیچ زمانی در طی ارسال بسته p از مسیر R_1 به سمت مسیر R_{n-1} ، عمق بسته برچسب بسته p از m کمتر نمی شود.

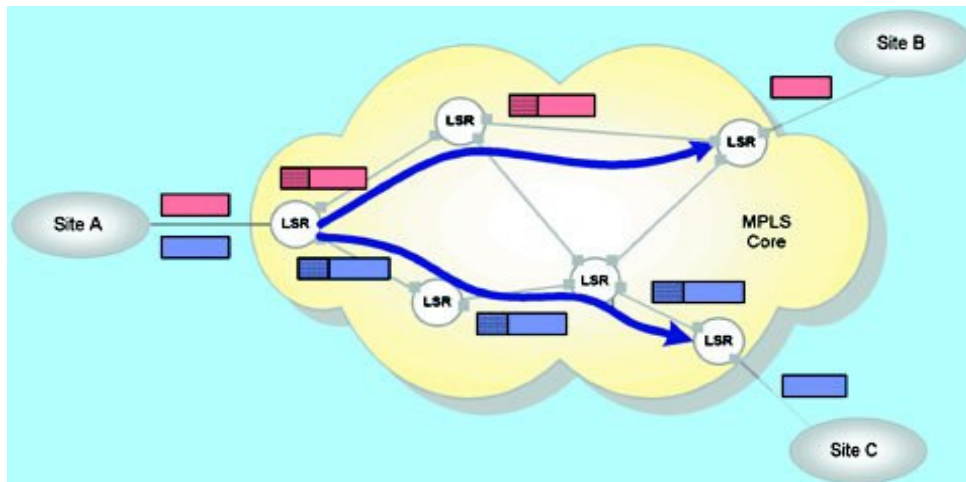
۳- تمام مسیرهای R_i $1 < i < n$ موجود در مسیر، فقط از بالاترین برچسب موجود در بسته (برچسب سطح m) برای تعیین برچسب بعدی بسته و ارسال آن به مسیر بعدی R_{i+1} استفاده می کنند.

۴- آخرین مسیرهای موجود در مسیر (R_n) که مسیرهای خروجی است، برای ارسال بسته به مقصد نهایی، از سوئیچینگ برچسب سطح $m-k$ ($k > 0$) و یا از سایر روش های متداول هدایت بسته (روش های غیر MPLS) استفاده می نماید.

شکل ۵- مثالی از LSP در یک شبکه MPLS

سوالي که ممکن است در این قسمت با آن مواجه شويم این است که چنانچه يك LSR شبکه MPLS، بسته اي را دریافت نمود که دارای برچسب نامعتبر باشد طوري که امکان تخصیص برچسب جدید و تعیین LSR بعدي به آن نباشد، چه عملیاتي را باید انجام دهد؟ یکی از راه حل هاي رفع مشکل فوق این است که بدون توجه به مقدار برچسب بسته ورودی و تنها با استفاده از اطلاعات موجود در سرفصل لایه سوم و براساس الگوریتمهاي مسیریابی لایه سوم بسته ورودی را مسیریابی نمود که البته این عمل ممکن است باعث ایجاد حلقه در شبکه گردد. راه حل مطمئن تر این مشکل آن است که بسته فوق از بین برود مگر اینکه مطمئن شويم که مسیریابی بسته براساس سرفصل لایه سوم، تولید هیچگونه مشکلي نمی نماید.

۴-۷- کنترل LSP

همانطور که قبلاً اشاره گردید، برای تعیین کلاس هاي FEC بسته هاي ورودی، میتوان از پیشوند آدرس هاي IP که توسط الگوریتم هاي مسیریابی دینامیک بین مسیریاب ها توزیع می شود، استفاده نمود. برای این نوع کلاس هاي FEC، به دو صورت می توان ISP را تعیین نمود که عبارتند از:

۱- کنترل مستقل LSP

۲- کنترل ترتیبی LSP

در روش اول که کنترل مستقل LSP نام دارد، هر LSR شبکه مستقل از سایر LSR ها، با توجه به کلاس FEC تخصیص یافته به بسته ورودی، برچسب مناسب را به کلاس FEC تخصیص می دهد و سپس برچسب تخصیص یافته را به LSR همتای خود ارسال می دارد. طبیعی است که اینگونه عملکرد در تعیین مسیر،

مشابه مسيريابي IP مي باشد که هر مسيرياب شبکه به طور مستقل اقدام به تعيين پرش بعدي بسته ورودي مي نمايد.

در روش کنترل ترتيبی LSP هر LSR شبکه، در دو حالت زیر عملیات تخصیص برچسب به بسته ورودی را انجام می دهد:

- ۱- چنانچه LSR، خود LSR خروجی برای کلاس FEC مشخص شده باشد.
- ۲- چنانچه قبلاً اطلاعات مربوط به تخصیص برچسب به FEC را از LSR پرش بعدي بسته های کلاس FEC دریافت کرده باشد.

در مواردی که ترافیک های متعلق به يك کلاس FEC خاص باید از يك مسیر مشخص با ویژگی های معین عبور نمایند، از روش کنترل ترتيبی LSP استفاده می شود. در روش کنترل مستقل LSP، این احتمال وجود دارد که قبل از برقراری LSP، ترافیک های متعلق به کلاس FEC وارد شبکه شده و از يك مسیری که ممکن است ویژگی های ترافیکی مطلوب را نداشته باشد، عبور کنند.

۷-۵- مجتمع سازی ترافیک

یکی از روش های تقسیم بندی ترافیک به کلاس های مختلف FEC، ایجاد FEC جداگانه برای هر يك از پیشوندهای آدرس IP موجود در جدول مسیریابی می باشد. بعد از تعیین کلاس های FEC، تمام ترافیک های وابسته به يك کلاس FEC خاص از يك مسیر عبور نموده تا به مقصد نهایی برسند.

در شبکه های MPLS این امکان وجود دارد که گروهی از کلاس های FEC با یکدیگر مجتمع شده و تشکیل يك گروه واحد بدهند. در این حالت به تمام کلاس های FEC موجود در گروه، يك برچسب یکسان تخصیص داده می شود. به عملیات تخصیص برچسب به گروهی از FEC ها که خود يك کلاس FEC جدید می باشند، مجتمع سازی ترافیک گفته می شود. طبیعی است که عملیات مجتمع سازی ترافیک، باعث کاهش تعداد برچسب های مورد نیاز و همچنین کاهش میزان روال های کنترلی توزیع برچسب می گردد.

۷-۶- انتخاب مسیر

در شبکه های MPLS، به نحوه انتخاب LSP برای يك کلاس FEC خاص، انتخاب مسیر گفته می شود. در MPLS دو روش مختلف برای این کار موجود است که عبارتند از:

- ۱- مسیر یابی پرش به پرش^{۱۷}

^{۱۷}- Hop by Hop Routing

۲- مسیر یابی صریح^{۱۸}

در مسیریابی پرش به پرش، هر LSR شبکه مستقل از سایر LSR ها، اقدام به تعیین پرش بعدی بسته های متعلق به کلاس FEC می نماید. امروزه در شبکه های IP، از این روش برای انجام عملیات مسیریابی استفاده می شود. در مسیریابی صریح، همه LSR های شبکه در انتخاب مسیر و پرش های بعدی، دخالت ندارند بلکه فقط يك LSR خاص که معمولا LSP ورودی یا خروجی است، اقدام به تعیین بخشی یا تمام مسیر LSP می نماید. در کاربردهای نظارتی^{۱۹} و همچنین مهندسی ترافیک، از روش مسیریابی صریح استفاده می شود. در شبکه های MPLS، در زمان تخصیص برچسب، مسیر صریح مشخص می شود.

۷-۷- زمان زندگی (TTL)

یک قسمت مهم در Header بسته اطلاعاتی IP، فیلد TTL در IPv4 و یا محدوده حرکت در IPv6 می باشد. با هر پرش بسته یکی از محتویات این فیلد کم می شود و در صورتیکه مقدار فیلد فوق صفر شود، بسته IP از بین می رود. بدین ترتیب امکان محافظت شبکه در برابر حلقه های مسیریابی که از پیکره بنیدی غلط شبکه و یا از سرعت کم همگرایی الگوریتم مسیریابی شبکه ناشی می شود، وجود دارد. در شبکه های MPLS، برای جلوگیری از حلقه های مسیریابی و همچنین برای محدود سازی دامنه بسته های ارسالی، از فیلد TTL در بسته های ارسالی استفاده می شود.

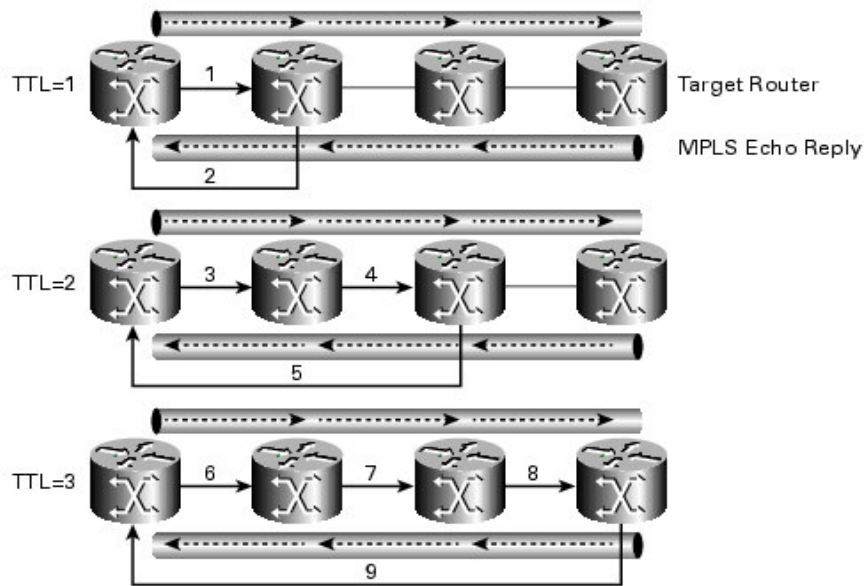
چنانچه از سرفصل Shim (سرفصلی که مستقل از سرفصل های لایه دوم و لایه سوم بوده و ما بین این دو فصل قرار می گیرد) در بسته های MPLS استفاده شود، در این صورت در داخل سرفصل فوق، فیلدی به نام TTL وجود دارد که مقدار اولیه آن همان مقدار فیلد TTL سرفصل بسته های IP است. با عبور بسته از هر LSR شبکه، از مقدار فیلد TTL یکی کم شده و هنگامی که بسته به LSR خروجی رسید، مقدار فیلد TTL موجود در سرفصل MPLS به فیلد TTL بسته های IP کپی می شود.

چنانچه از بخشی از سرفصل بسته های لایه دوم (مثلا فیلد VPI/VCI در سلول های ATM) به عنوان برچسب MPLS استفاده گردد. در این صورت در هر پرش امکان کاهش يك واحدی TTL وجود ندارد. در این صورت به مسیری که دارای

^{۱۸}- Hop by Hop Routing

^{۱۹}- Label Merging

ویژگی فوق باشد، مسیر LSP فاقد TTL گفته می شود. از آنجاییکه در مسیرهای فاقد TTL نمیتوان در هر پرش از محتوای فیلد TTL يك واحد کم نمود، باید به نحو دیگری تعداد پرش های عبوری بسته در ناحیه های فاقد TTL مشخص شود. یکی از روش های انجام این کار این است که طول ناحیه فاقد TTL به اطلاع LSR ورودی رسانده شود. سپس بسته هایی که وارد LSR ورودی شده و می خواهند از مسیر فاقد TTL عبور نمایند، یکجا فیلد TTL آنها به اندازه طول ناحیه فاقد TTL کاهش می یابد. یکی از نکات مهمی که در مورد مسیرهای فاقد TTL باید مد نظر داشت آن است که سخت افزار لایه دوم این نواحی باید به مکانیسمی برای تشخیص حلقه های مسیریابی و رفع آنها مجهز باشد. در شکل شماره نحوه عملکرد فیلد TTL نشان داده شده است.

شکل شماره ۴

۷-۸- استفاده از سوئیچ های ATM به عنوان LSR

همانطور که تا کنون توضیح داده شده است، عملیات جایابی برچسب در MPLS تا حد زیادی مشابه عملیات فوق در سوئیچ های ATM می باشد. با ورود هر سلول به سوئیچ های ATM، ابتدا شماره پورت ورودی و مقدار فیلد VPI/VCI آن بررسی می شود و سپس با کمک جدول خاصی، عملیات تخصیص پورت خروجی و VPI/VCI جدید انجام می شود. بنابراین چنانچه بتوان از ناحیه VPI/VCI سلول های ATM به عنوان برچسب MPLS استفاده کرد، در این صورت با افزودن نرم افزارهای مناسب به سوئیچ ATM می توان آنها را به LSR های شبکه MPLS تبدیل نمود.

۷-۹- ادغام برچسب ۲۰

فرض کنید که يك LSR شبکه MPLS چندین برچسب ورودی مختلف را به يك کلاس FEC خاص تخصیص داده است. طبیعی است که تمام بسته های متعلق به يك کلاس FEC یکسان باید دارای برچسب خروجی یکسان باشند، بنابراین باید تمام برچسب های متعلق به يك کلاس FEC خاص، به يك برچسب واحد تقلیل یابند. به این عملیات ادغام برچسب گفته می شود .

به عبارت دیگر می توان گفت که چنانچه يك LSR شبکه، از پورت های مختلف خود، بسته هایی را با برچسب های مختلف ولی متعلق به يك کلاس FEC یکسان دریافت دارد، در این صورت با کمک عملیات ادغام برچسب همه بسته های ورودی را با يك برچسب یکسان و از طریق يك پورت خروجی مشخص از خود عبور می دهد.

چنانچه LSR شبکه قادر به عملیات ادغام برچسب نباشد، در این صورت چنانچه دو بسته ورودی متعلق به يك کلاس FEC یکسان، با برچسب های متفاوت و از طریق پورت های مختلف وارد سوئیچ LSR گردد، در این صورت بسته های ورودی فوق با برچسب های متفاوت از یکدیگر از LSR خارج می شوند. بنابراین می توان نتیجه گرفت که چنانچه LSR های شبکه قابلیت ادغام برچسب را داشته باشند، در این صورت به هر کلاس FEC تنها يك برچسب خروجی نسبت داده می شود در حالیکه چنانچه LSR قابلیت ادغام برچسب را نداشته باشد، در این صورت تعداد برچسب های تخصیص یافته به يك کلاس FEC خاص به مراتب بیشتر از یکی می باشد. در MPLS امکان استفاده از LSR با قابلیت ادغام برچسب و یا بدون این قابلیت وجود دارد.

۷-۱۰- تونل ۲۱

فرض کنید که R1 و R2 دو مسیریاب شبکه MPLS باشند که الزاماً در مسیر پرش به پرش بسته قرار ندارند . چنانچه مسیریاب R1 بسته ای را دریافت دارد و صریحاً عملیاتی انجام دهد که منجر به تحویل بسته فوق به R2 گردد، در این صورت گفته می شود که بین R1 و R2 تونل ایجاد شده است. به بسته های ارسالی از این مسیر، بسته های تونلی گفته می شود. در شبکه های MPLS، می توان تونل های LSP نیز پیاده سازی نمود. چنانچه يك مسیر LSP از

۲۰-Label Merging

۲۱- Tunnel

<R1,R2,..Rn> تشکیل شده باشد که R1 نقطه ارسالی به تونل و Rn نقطه پایانی آن باشد، اصطلاحاً به این مسیر يك تونل LSP گفته مي شود .

۸- پروتکل های توزیع برچسب در MPLS

همانطور که قبلاً اشاره گردید، در هر يك از LSR هاي موجود در مسیر LSP جدولي به نام جدول هدایت به جلو که شامل زوج هاي مرتب { شماره پورت ورودی ، برچسب ورودی } به { شماره پورت خروجی ، برچسب خروجی } است، وجود دارد. عملیات ایجاد جداول فوق، برقراری LSP با توزیع برچسب نامیده مي شود. براساس سیاست نظارتي شبکه و همچنین نیازهاي سخت افزاري شبکه MPLS، مي توان از روشهاي مختلفی جهت توزیع برچسب استفاده نمود. چنانچه مسیریابی مورد استفاده در شبکه از نوع پرش به پرش باشد، براي انجام عملیات تخصیص و توزیع برچسب از پروتکل هايي نظیر BGP و LDP استفاده مي شود، اما اگر از مسیریابی صریح استفاده شود، پروتکل هاي CR-LDP و RSVP براي انجام عملیات تخصیص و توزیع برچسب به کار گرفته مي شوند.

در گزارشات بعدی در خصوص سایر موارد مربوط به MPLS، مزایا و سرویسهای مربوطه به طور کامل تشریح خواهد شد. /

ضمیمه شماره یک (تعاریف)

abstract node

An abstraction used in describing an explicit route. An abstract node may be a network element, a group of network elements sharing an address prefix, or an Autonomous System. An abstract node consisting of exactly one network element is called a simple abstract node.

actual private network

A term invented for comparison with virtual private network (VPN).

adjacent

Having a direct logical link. Either directly connected physically, or connected using an approach that makes intervening devices transparent in a logical context-for example, tunneling.

aggregation

Grouping or bundling traffic requiring similar forwarding. Distinct from merging, generally, because it may be desirable to separate aggregate traffic at some point without having to resort to a routing decision at L3 for all packets within the aggregate.

Assured Forwarding

A per-hop behavior (PHB) defined for Differentiated Services that provides for four classes of PHB, each having three levels of drop precedence. Assured Forwarding also requires that packets within a class not be reordered, regardless of the drop precedence. Assured Forwarding does not define a quantifiable value for delay or delay variation of packets forwarded.

Autonomous System

In interdomain routing, an administrative domain identified with an AS number

Behavior Aggregate

IP packets that require the same Differentiated Services behavior at the point where they are crossing a link.

Border Gateway Protocol

The only exterior gateway routing protocol. Currently version 4 is in use. A routing protocol used in routing between administrative domains.

bridge

A device used to forward frames at the data-link layer.

Cell Loss Priority

A bit in the AAL5 ATM header indicating that the cell can be dropped earlier under congested conditions.

Connection (or Call) Admission Control

Use of some approach to determine whether or not a requested service requirement can reasonably expect to be met by a device, prior to committing to provide the requested service at the device.

conservative retention mode

Labels are requested and retained only when needed for a specific next hop. Unnecessary labels are immediately released.

content addressable memory

A memory device that allows a key to be compared to the contents of all memory locations at the same time. Content addressable memory is roughly a hardware analogue of a software hashing algorithm.

control word

An instruction, index, or key into a table of instructions, generally at the (virtual) machine level.

Data Link Connection Identifier

Used in Frame Relay to identify a circuit connection between adjacent Frame Relay switches.

data link layer

Layer 2 of the OSI model; the layer between the physical and network layers.

Differentiated Services (DiffServ)

An IETF standard for providing different classes of service based on some common sets of assumptions about queuing behavior on a hop-by-hop basis. Because the basis for specific treatment is explicitly carried in packets, rather than requiring local storage of packet classification information, this approach to providing quality of service (QoS) is often referred to as "less state-full" than, for example, the Integrated Services QoS model.

Discard Eligibility

A bit in the Frame Relay header indicating that the frame can be discarded under congested conditions.

domain of (label) significance

The portion of a network consisting of logically connected logical interfaces with a common knowledge of the significance (meaning) of a label. A label only has meaning upon arrival at a logical interface if that interface was represented in the process during which the meaning was originally negotiated.

downstream

In the direction of expected traffic flow. Applies to traffic that is part of a specific forwarding equivalence class.

downstream label allocation

Label negotiation in which the downstream LSR determines what label will be used. This is the only currently supported approach.

downstream on-demand label distribution mode

Labels are allocated and provided to the upstream peer only when requested. This mode is most useful when the upstream LSR is using conservative label retention or is not merge capable (or, as is likely, both).

downstream unsolicited label distribution mode

Labels are allocated and provided to the upstream peer at any time (typically in conjunction with advertisement of a new route). Most useful when the upstream neighbor is using liberal retention mode.

egress

Point of exit from an MPLS context or domain. The egress of an LSP is the logical point at which the determination to pop a label associated with an LSP is made. The label may actually be popped at the LSR making this determination or at the one prior to it (in the penultimate hop pop case). Egress from MPLS in general is the point at which the last label is removed (resulting in removal of the label stack).

Expedited Forwarding

A per-hop behavior defined for Differentiated Services that requires a network node to provide a well-defined minimum departure rate service for a configurable departure rate such that if incoming traffic is conditioned not to exceed this minimum departure rate, packets are effectively not queued within the node. Expedited Forwarding

MPLS مروري بر پروتكل

ensures that, for conditioned traffic, the delay at any node is bounded and quantifiable.

explicit route

A route specified as a nonempty list of hops that must be part of the route used. If an explicit route is strict, only specified hops may be used. If an explicit route is loose, all specified hops must be included, in order, in the resulting path, but the path is otherwise unrestricted.

extranet

From the perspective of a private network, any other network, including all other networks.

filtering database

Used in some bridging technologies to determine what interfaces an L2 frame will not be forwarded on.

Fixed Filter

A reservation style that is useful in establishing a point-to-point LSP from one ingress to one egress LSR.

flooding

The process of forwarding data on all, or most, interfaces in order to ensure that the receiver gets at least one copy.

forwarding database

Information used to make a forwarding determination.

forwarding determination

The process used to determine the interface to be used to forward data. This process may or may not be directly driven by a route determination.

forwarding equivalence class

A description of the criteria used to determine that a set of packets is to be forwarded in an equivalent fashion (along the same logical LSP). Forwarding equivalence classes are defined in the base LDP specification and may be extended through the use of additional parameters (such as is the case with CR-LDP). FECs are also represented in other label distribution protocols.

frame

A message encapsulation generally consisting of a DLL header, a payload-frequently consisting of at least part of a network-layer packet-and (possibly) a trailer. Normally encapsulated by physical-layer framing.

FTN

FEC-to-NHLFE map, used to insert unlabeled packets onto an LSP.

hard state

State information that remains valid until explicitly invalidated.

implicit null label

A label value given to an upstream neighbor when it is desirable to have that LSR pop one label prior to forwarding the packet. This behavior is commonly referred to as penultimate hop pop (PHP).

Incoming Label Map

Used to find the NHLFE for determining forwarding information for a labeled packet.

independent control mode

Mode in which an LSR allocates and provides labels to upstream peers at any time. This mode may be used, for instance, when routing is used to drive label distribution and it is desirable to supply applicable labels to routing peers at about the same time as new routes are advertised.

ingress

Point at which an MPLS context or domain is entered. The ingress of an LSP is the point at which a label is pushed onto the label stack (possibly resulting in the creation of the label stack).

Integrated Services (IntServ)

An IETF quality-of-service standard. In essence, QoS is assured based on signaling end-to-end service requirements using a common signaling protocol. (RSVP is the only common end-to-end protocol currently defined for this purpose.) These service requirements are then mapped to specific queuing parameters for each specific medium type that may be present in such an end-to-end service. The use of CAC and traffic disciplining techniques allows this approach to effectively guarantee a requested service requirement. Because packets are classified to determine what level of service they require, and the classification information must be retained at each node, this QoS approach is often referred to as the "state-full" QoS model.

interdomain routing

Routing between administrative domains. Supported currently by BGP version 4.

interface

Physical or logical end point of a link between devices.

Internet service provider (ISP)

Provider of an access service to the Internet, usually for a charge. Access service charges may be flat rate or based on either rate or usage. Service providers make up the Internet through complex tiering and peering relationships.

intranet

A private network.

MPLS مروري بر پروتكل

L1, L2, L3

physical, data link, and network layers (respectively).

label

A fixed-size field contained in a message header that may be used as an exact-match key in determining how to forward a protocol data unit.

label distribution

Process by which labels are negotiated between peer LSRs.

label edge router

A term often used to indicate an LSR that is able to provide ingress to and egress from an LSP. In individual implementations, this tends to be a function of the capabilities of device interfaces more than of the overall device. In theory, it is possible for a device to be an LER and not an LSR (if it is not able to swap labels, for instance); however, it is unlikely that such an LER would be generally useful or make any particular sense in a cost-benefit analysis.

label stack

Successive labels in an MPLS shim header in order from the top to the bottom of the stack.

label swapping

Replacing an input label with a corresponding output label.

label-switched path

Path along which labeled packets are forwarded. Packets forwarded using any label are forwarded along the same path as other packets using the same label.

label switching

Switching based on use of labels.

label switching router

A device that participates in one or more routing protocols and uses the route information derived from routing protocol exchanges to drive LSP setup and maintenance. Such a device typically distributes labels to peers and uses these labels (when provided as part of data presented for forwarding) to forward label-encapsulated L3 packets. In general, an LSR may or may not be able to forward non-label-encapsulated data and provide ingress/egress to LSPs (that is, to perform what is frequently referred to as the label edge router, or LER, function).

liberal retention mode

Labels are retained whenever received. This mode is useful when the ability to change quickly to a new LSP is desirable; however, it may result in unacceptable memory consumption for LSRs with many interfaces.

link

Physical or logical connection between two end points.

logical interface

An interface associated with a specific encapsulation. Data arriving at the corresponding physical (or lower-level logical) interface that is encapsulated for a specific logical interface is de-encapsulated and delivered to that logical interface.

merging

A key function in making MPLS scalable in the number of labels consumed at each LSR. Merging is the process by which packets from multiple sources are typically delivered to a single destination or destination prefix. It is distinct from aggregation in that (in most cases) the decision to merge traffic implies that the possibility of being required to separate the merged traffic at a later point is not significant at the point where merging is being done.

network layer

Layer 3 of the OSI model; the layer between the data-link and transport layers. Normally encapsulated in one or more data-link layer frames.

Next Hop Label Forwarding Information Entry

Contains all of the information needed to forward a labeled packet to the next hop. This information includes push, pop, or swap instructions; the new label (or labels in the event that multiple pushes are called for); the output interface; and other information that may be needed to forward the packet to the next hop.

Ordered Aggregate

The set of Behavior Aggregates that share an ordering constraint. For example, a set of PHB values that can be ordered relative to one another, such as AF drop precedences within an AF class.

ordered control mode

Mode in which an LSR only allocates and provides labels to an upstream peer when it is either the egress for the resulting LSP or it has received a label from downstream for the resulting LSP.

packet

A message encapsulation consisting of a network-layer header and payload.

packet switching

MPLS مروري بر پروتكل

An approach used to forward L3 packets from an input L3 logical interface to an output L3 logical interface that may reasonably be optimized for hardware switching-similar to switching at the data-link layer.

penultimate hop pop

A process by which the peer immediately upstream of the egress LSR is asked to pop a label prior to forwarding the packet to the egress LSR. Using LDP, this is done by assigning the special value of the implicit Null label. This allows the egress to push the work of popping the label to its upstream neighbor, possibly allowing for a more optimal processing of the remaining packet. Note that this can be done because once the label has been used to determine the next-hop information for the last hop, the label is no longer useful. Using PHP is helpful because it allows the packet to be treated as an unlabeled packet by the last hop. Using PHP, it is possible to implement an "LSR" that never uses labels.

per-hop behavior

A Differentiated Services behavioral definition. A PHB is defined at a node by the combination of a Differentiated Services Code Point (DSCP) and a set of configured behaviors.

PHB scheduling class

The nonempty set of per-hop behaviors that apply to the Behavior Aggregates belonging to a given Ordered Aggregate.

piggyback

Intuitive term for the use of routing, or routing-related, protocols to carry labels.

pop

In a label-switching context, the process of removing the top-level label (the label at the head of the label stack) from the label stack.

protocol data unit

A unit of data used in specific protocol interactions. It may be generically described as a format for encapsulation and forwarding of protocol messages between protocol entities. Messages may span multiple PDUs, a single PDU may contain multiple messages, and PDUs may be nested.

push

In a label-switching context, the process of adding a new top-level label (which becomes the new label at the head of the label stack) to the label stack.

quality of service

Specific handling or treatment of packets, often in an end-to-end service. Best-effort (also sometimes referred to as "worst-effort") is currently the lowest level of packet treatment, other than an "unconditional drop" service. Currently, there are two models for providing QoS in an IP network: Integrated Services (IntServ) and Differentiated Services (DiffServ).

route computation

The process by which routers compute entries for a route table. Route table entries are subsequently used in route determination.

route determination

The process of selecting a route based on header information in packets and route table entries established previously via route computation. Typically, a route is determined using the longest match of the network-layer destination address in L3 packets against a network address prefix in the route table.

router

A device used to forward packets at the network (L3) layer.

routing

A scheme for selecting one of many possible paths.

scalability

A reflection of the way in which system complexity grows as a function of some system parameter, such as size. If growth in system complexity is approximately linear with respect to growth in system size, for instance, the size scalability of the system is generally considered to be good.

Shared Explicit

Reservation style in which path resources are explicitly shared among multiple senders and receivers. Useful when it is desirable to increase reservation resources or establish a new reservation without double-booking resources.

shim header

An encoding of the MPLS label stack. Present for all media when a label stack is in use. (The presence of the label stack is indicated either by protocol numbers or connection identifiers in the L2 encapsulation.)

slow-path forwarding

Used to refer to processing of exception packets in which the packet is handled via direct intervention of a system CPU resource that is not normally used in fast-path (optimized) forwarding.

soft state

State information that becomes out of date if not refreshed.

source route

MPLS مروري بر پروتكل

An explicit route specified from the source toward the destination.

switching

Ushering input data or messages more or less directly to an output; typically based on a simplistic recognition mechanism (such as an exact match of a fixed-length field).

traffic engineer

An operator or automaton with the express purpose of minimizing congestion in a network. Traffic engineering is an application of a traffic engineer.

traffic engineering

An application of constraint-based routing in which a traffic engineer uses a set of link characteristics to select a route and assigns specific traffic to that route.

type-length-value

An object description with highly intuitive meaning; that is, the object consists of three fields: type, length, and value. Type gives the semantic meaning of the value, length gives the number of bytes in the value field (which may be fixed by the type), and value consists of length bytes of data in a format consistent with type. This object format is used in LDP and several other protocols.

upstream

Direction from which traffic is expected to arrive. Applies to a specific forwarding equivalence class.

upstream label allocation

A scheme by which the upstream peer is allowed to select the label that will be used in forwarding labeled traffic for a specific forwarding equivalence class. Not currently supported in MPLS.

virtual X

Pseudo-X. Not quite or really an X. A small white lie.

ضمیمه شماره دو(مخفف كلمات)

AL	ATM Adaptation Layer
AF	Assured Forwarding
AFI	Address Family Identifier
APN	actual private network
ARIS	Aggregate Route-based IP Switching
ARP	Address Resolution Protocol
AS	Autonomous System
ATM	Asynchronous Transfer Mode
BA	Behavior Aggregate
BGP	Border Gateway Protocol
BOF	Birds of a Feather
CAC	Call (or Connection) Admission Control
CE	customer edge (or customer equipment)
CLIP	Classical IP and ARP over ATM
CLP	Cell Loss Priority
CPCS	Common Part Convergence Sublayer
CPE	Customer premises (or provided) equipment
CR-LDP	Constraint-based Routing Label Distribution Protocol
CSR	cell switching router

MPLS مروري بر پروتکل

DE	Discard Eligibility
DLCI	Data Link Connection Identifier
DLL	data link layer (L2)
DoD	downstream on-demand label distribution (mode)
DSCP	Differentiated Services Code (Control) Point
DU	downstream unsolicited label distribution (mode)
ECN	Explicit Congestion Notification
EF	Expedited Forwarding
EGP	exterior gateway protocol
E-LSP	EXP-inferred-PSC LSP
EXP	Experimental bits
FANP	Flow Attribute Notification Protocol
FEC	forwarding equivalence class
FF	Fixed Filter
FIB	forwarding information base
FR	Frame Relay
FTN	FEC-to-NHLFE map
GSMP	General (or Generic) Switch Management Protocol
ICMP	Internet Control Message Protocol
IEEE	Institute of Electrical and Electronics Engineers
IETF	Internet Engineering Task Force
IFMP	Ipsilon's Flow Management Protocol
IGP	interior gateway protocol
ILM	Incoming Label Map
ION	Internetworking over NBMA
IP	Internet Protocol
I-PNNI	Integrated PNNI
IPv4	IP version 4
IPv6	IP version 6
ISP	Internet service provider
LAN	local area network
LANE	LAN emulation
LC-ATM	label switching controlled-ATM
LC-FR	label switching controlled-Frame Relay
LDP	Label Distribution Protocol1
LER	label edge router
LIS	logical IP subnet
L-LSP	Label-only-inferred-PSC LSP
LSP	label-switched path
LSR	label switching (switched or switch) router
MIB	Management Information Base
MPLS	Multiprotocol Label Switching
MPOA	Multi-Protocol over ATM
NBMA	nonbroadcast multiple access (networks)
NHLFE	Next Hop Label Forwarding Entry
NHRP	Next Hop Resolution Protocol
NHS	Next Hop Server
NLRI	network layer reachability information
OA	Ordered Aggregate
OSI	Open Systems Interconnection
OSPF	Open Shortest Path First
PAR	PNNI augmented routing
PDU	protocol data unit
PE	provider edge
PHB	per-hop behavior
PHP	penultimate hop pop
PNNI	Private Network-to-Network Interface
POS	Packet over (on) SONET

مروري بر پروتکل MPLS

PPP	Point-to-Point Protocol
PSC	PHB scheduling class
PSTN	Public Switched Telephone (Telephony) Network
PVC	permanent virtual circuit
QoS	quality of service
RD	route distinguisher
RFC	Request for Comments
ROLC	Routing Over Large Clouds
RSVP	Reservation Protocol
SAFI	Subsequent Address Family Identifier
SE	Shared Explicit
SITA	Switching IP Through ATM
SNPA	Subnetwork Points of Attachment
SONET	Synchronous Optical Network
STII	Internet Stream Protocol version II
SVC	switched virtual circuit
TDP	Tag Distribution Protocol
TE	traffic engineering
TLV	type-length-value
TM	traffic management
TTL	Time to Live
VC	virtual circuit
VCI or VCID	virtual circuit identifier
VP	virtual path
VPCI	virtual path and circuit identifier
VPI	virtual path identifier
VPN	virtual private network